

„Unom a karácsonyt, b..meg!" – hallom ismerőstől, nem ismerőstől, olvasom a Facebook-on, karácsonygyalázó mémek, beszélások, okosságok és butaságok jönnek szembe úton-útfélen. Röpködnek a levegőben és a virtuális térben a „csak éljük túl ezeket a napokat", a „jaj, mit vegyek neki, neki meg neki?", a „jaj, nem lesz meg idejében semmi", az „úgy unom a karácsonyi dalokat", „csináljunk anti-karácsony-mozgalmat, b..meg" a leginkább ismerős és stresszelő mondatok. Ahelyett, hogy **legalább most hagynánk a francba minden ilyent** és végre lenyugodnánk.

Felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy nem unom, sőt szeretem a karácsonyt. Bocs, inkább imádom. Degeszre eszem magam nyers tésztával, imádom a fenyőfa és a fahéjas narancs illatát, a norvégmintás pulcsi alá vett, de színben oda nem illő, élesre vasalt inget, **a szőnyegbe nyomott süteménydarabot**, a száraz vörösbort a karácsonyi dalok mellé és minden más olyan megszokott dolgot, amit az átlagember mára már utál, mert annyira túlcsépeltük. Jó, a *Reszkessetek betörőket* pont nem, az már tényleg unalmas. De ötévente elmegy belőle tíz perc.

De mitől is fasza számomra a karácsony?

Nem az idegességtől, az szent biztos és nem is attól, hogy a szentestét megelőző napon mindenhol meg kell jelenni, vagy attól, hogy egyesek szakmai sms-sel vagy mindennapos hülyeségeikkel fárasztanak. Ha legalább ezekben a napokban képesek vagyunk egymást békén hagyni és nem ekkor próbáljuk megváltani a világot, akkor az már egy nagyon jó kiindulópont. Vagy állapot, ahogy tetszik.

Egy. Vannak vagány karácsonyi dalok is.

Egyszer készítettem egy összeállítást ezekeiből a dalokból, ezeket [itt lehet meghallgatni](#) – a Killers azóta is készített néhányat, de most már nem megy tovább a minden éves tempó, az egészet egyben itt meg tudod hallgatni.

{youtube}2kuiXBqF7r0{/youtube}

A [Fairytale of New York](#) azóta is verhetetlen ebben a műfajban, de a **Dropkick Murphys** is annyira

[kifigurázta azóta a karácsonyt,](#)

hogy egészen jó, muszáj felvenni egy jó karácsonyi tracklistre. Ja, és vannak nem kimondottan karácsonyi, de igen jó téli „jellegű” lemezek, mint például

Sting

nek az

[If on a winter's night](#)

vagy

Tori Amos

nak a

[Midwinter Graces](#)

című albuma.

De lehet, hogy idén [Pentatonix](#) fog szólni, miközben állítjuk a karácsonyfát, s ezzel rá is térünk a következőre.

Kettő. A karácsonyfaállítás hangulata.

Évről-évre képes vagyok újra és újra eljátszani a feleségem előtt a „köcsög karácsonyfaállító egy napját” – bevallom, a [cikk megírásának idején](#) picit saját magamból is ihletődtem (ki nem káromkodta volna el magát legalább egyszer az életben ebben a helyzetben..?), de alapvetően viccesen fogom fel a helyzetet, végigrohögjük azt az egy-két órát.

Három. *Vannak igen jó karácsonyi filmek is.*

Illetve olyan filmek, amiket karácsonykor lehet megnézni. Nyilvánvaló, hogy nem a [Sátántangó](#)
421

percére gondoltam, de az életben legalább kétszer azt is meg kell nézni. Ahogy másnál elmaradhatatlan a

Reszkessetek, betőrők!

, nálunk az utóbbi években nem járt le karácsony első napja a

Brian élete

nélkül. Képes vagyok huszonöt-harmincadszorra is megnézni a Monty Python-klasszikust, szállóigévé vált mondatait pedig nemcsak karácsonykor használni.

{youtube}3J4_7Jm27g{/youtube}

Vannak a klasszikus karácsonyi filmek, ezekről i [tt](#) vagy [itt](#) találsz egy-egy listát, de számomra a
Fegyverszünet karácsonyra az

egyik etalon. Jó,

Az élet csodaszép

is nagyon jó. Csodaszép.

Négy. *Karácsonykor van a Boxing Day.*

Aminek köze nincs az ökölvíváshoz, annál inkább az angol focihoz. Nem sok jobb dolog van annál, mint hogy karácsony másodnapján egy pohár vörösborral a fotelben hátradőlve végignézem, ahogy a Liverpool elver valakit, a Manchester United vagy az Everton pedig kikap, vagy odahaza elhullat két fontos pontot.

{youtube}J4spJdhvN1Y{/youtube}

Nyilván mindig nem jöhet minden úgy össze, mint 1963. december 26-án (Burnley-Manchester United 6-1, Leicester City-Everton 2-0, Liverpool-Stoke City 6-1), de alig várom, hogy idén a Swansea-t lecsapja a Pool, a Manchester United pontot veszítsen a Burnley ellen, a Newcastle pedig meglepetésre jól elverje a listavezető Manchester Cityt. A boxing day történetébe [itt lehet belemerülni](#), egyáltalán nem mondom azt, hogy nem érdemes, mert az, ha szereted az angol focit.

Öt. *Van idő végre napokig olvasni.*

Nemcsak a karácsonyra kapott könyveket. Ehhez nem kell több kommentár.

Még sorolhatnám, de attól félek, hogy annyi minden benne lenne, hogy teleírnánk a karácsonyt programmal, s pont ez ellen küzdünk, igaz? Hiszen ott vannak még a kocsmaconcertek (figyelem, idén is lesznek, nem is egy!), a bulik, a jó vörösboros beszélgetések a hazatérő idegenbe szakadt hazánkfiával, akik miatt évek óta nem lehet helyet kapni a szenteste előtti napon a kocsmában.

És a legfontosabb, amit mindjárt elfelejték: **néhány napig nem kell semmit sem csinálni**, főleg nem kell dolgozni és mindenre odafigyelni. Ezért is lepett meg, amikor pár évvel ezelőtt egy volt kollégám „szakmai” sms-t küldött december 25-én délelőtt, éppen akkor, amikor kikecmeregtem a jó meleg ágyból (és már ment a [Happy birthday, Guadalupe!](#)) és a hálósobából totyogtam kifelé a vécére. „Ennek sincs most jobb dolga?” – villant át az agyamon.

Na, az ilyenek miatt megértem azokat, akik utálják a karácsonyt. Én pedig köszi, jól vagyok. Csak éppen ne írjatok sms-t vagy üzenetet a facebook-on arról, hogy ez történt vagy az történt, tudom-e.

Nem, nem tudom. És karácsonykor nem is érdekel.